



Insemne ale primăverii în
Piața Unirii din Sibiu
Foto: Fred NUSS

Nemăsurată recunoștință...

„Personalul Leagănelui pentru copii din orașul martir Sibiu aduce cele mai calde mulțumiri Asociației de prietenie Italia - România „Decebal” din orașul Trieste, care, prin persoana președintelui său, d-l dr. Ervino Curtis, a dăruit instituției noastre bunuri în valoare de 1073 \$, destinate îmbunătățirii asistenței sociale a celor 345 copii, între 0 și 3 ani, crescuți în unitatea noastră”.

Citind această scrisoare de mulțumire, am întrebat-o pe d-na dr. Dobrița Moraru, medic director al Leagănelui, cite asemenea scrisori a mai expediat în străinătate? „Vă rog să mă credeți că nici nu mai știu exact cite. De ce? Pentru că, efectiv, am fost copleșiți de ajutoarele primite, din aproape toată Europa de Vest, chiar și din Canada, de unde a sosit, recent, d-l Dan Suciu preot, originar din Dumbrăveni, împreună cu soția sa, d-na Delia Suciu, care ne-au făcut donații din partea dinșilor și a credincioșilor bisericii ortodoxe române din orașul Regina - Canada. Am primit importante cantități de alimente, medicamente și îmbrăcăminte pentru copii, alte bunuri necesare optimizării și creșterii gradului calitativ și de eficiență al asistenței sociale. Sintem, realmente, impresionați de înaltele acte umanitare făcute de oameni pe care născând nu i-am cunoscut”.

Am mai aflat de la d-l Nicolae Micu, intendentul Leagănelui, că toți oaspeții au rămas plăcut impresionați de modul în care este organizată și desfășurată asistența medico-socială a copiilor, de starea de sănătate și evoluția acestora. De asemenea, Leagănelul este pur și simplu asaltat de persoane din țară și străinătate care doresc să înfieze copii, inclusiv de către unii dintre părinții acestora, ceea ce nu s-a mai întâmplat până acum.

Lucian JIMAN

Clarificări Cum și în ce condiții se acordă pensii țăranilor?

Ziarul „Dreptatea”, cotidian al P.N.T.c.d., a publicat în numărul din 12 martie a.c. un Proiect de Decret-Lege, de fapt niște propuneri, privind acordarea de pensii și ajutoare sociale țăranilor, avându-se în vedere alte criterii decât cele stabilite prin legile în vigoare la această dată. Acest fapt a provocat o serie de neînțelegeri și chiar nemulțumiri din partea multor cetățeni, puși inutil pe drumuri. Pentru a clarifica acest lucru, ne-am adresat d-lui Nicolae Voica, șeful Oficiului de asigurări sociale și pensii pentru țăranime, din cadrul Direcției pentru Probleme de Muncă și Ocrotiri Sociale Sibiu.

— După cum se cunoaște, începând cu 1 februarie s-a trecut la majorarea pensiilor și altor drepturi de asigurări sociale ale țăranilor cooperatori. Ca urmare a acestui act normativ (Decretul-Lege nr. 53/1990), pensiile pentru limită de vîrstă, invaliditate și de urmaș (cu excepția pensiei suplemen-

tare) ale membrilor cooperatori se majorează după cum urmează: a) pensiile între 60 și 400 lei se majorează la 500 lei pe lună; b) pensiile între 401 și 500 lei se majorează la 600 lei pe lună; c) pensiile între 501 și 600 lei se majorează la 700 lei pe lună; d) pensiile între 601 și 700 lei se majorează la 800 lei pe lună; e) pensiile între 701 și 800 lei se majorează la 900 lei pe lună; f) pensiile între 801 și 900 lei se majorează la 1000 lei pe lună; g) pensiile între 901 și 1000 lei se majorează la 1100 lei pe lună; h) pensiile între 1001-1100 lei se majorează la 1200 lei pe lună; i) pensiile de peste 1100 lei se majorează la 1300 lei pe lună. Aceste majorări se referă numai la pensia suplimentară.

Tot în baza acestui act normativ, au fost majorate

(continuare în pag. a III-a)

A consemnat
Dumitru MANȚIU

Temeinicie și impostură

Campania electorală este abia la început, dar încă perioada pregătitoare — formarea partidelor politice, a diverselor asociații mai mult ori mai puțin politice; cristalizarea conducerilor acestora, după, cel mai adesea, multe, mai mari și mai mărunte, lupte intestinale, ciocniri de interese etcaetera — ne-a revelat prăpastia (încă) adîncă dintre ceea ce ar trebui să fie omul politic, lupta politică și malformațiile acestora, subsumabile, cel mai adesea, imposturii, în ultimă instanță. De ce imposturii? Pentru că din chiar etimologia termenului (zoon politikon; polis-politikon) rezultă limpede că omul (care se vrea

politic este, înainte de orice, un exponent al oamenilor, al colectivității umane, al oamenilor cetății. Numai în măsura în care ești capabil să lepezi zgura tuturor intereselor înguste, mărunte,

EDITORIALUL ZILEI

personale, spre a te pune, trup și suflet, în serviciul cetății, al grupului, numai și numai așa te poți numi, numai așa poți avea autoritatea morală de a te manifesta ca om politic, numai așa ai dreptul de a apărea în ochii lumii ca exponent al grupului, al grupurilor. Tot ceea ce este ghidat de

interese și tentații meschine ale puterii rămîne a fi numit, simplu și generic, impostură. Este o elementară chestiune de înțelepciune și e bine să ne amintim, în acest sens, cuvintele lui Horațiu: „Puterea fără înțelepciune se prăbușește prin propria-i violență”. Am încheiat cu acest adagiu horatian tocmai pentru că un redactor al nostru dispune de o documentare din care se va vedea, cînd va face publice respectivele „cazuri”, că chiar pe planul actualității politice județene ciocnirile de interese meschine s-au lozodit, uneori, chiar cu... violență.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 87

Vineri,

6 aprilie

1990

4 pagini

50 bani

Viața după gratii

Din destăinuirile unui fost deținut politic

3. La penitenciarul Gherla, după ce am fost triați pe categorii privind pregătirea, am suportat un logos înșesat cu amenințări și anunțuri de interdicții, după care am fost împărățiați în întreaga pușcărie. Eu am nimerit într-o celulă cu deținuți cu vechime mai mare în Gherla. După o scurtă perioadă, discutînd pe coridor cu ocazia împărțirii hranei cu un deținut din altă celulă, am făcut cunoștință cu carcera și camera neagră, unde am stat 5 zile. Carcera era o încăpere strîmtă, din scindură, în care erai obligat să rămii în picioare fără a te putea rezema, cu regim de mîncare redus și în loc de sfertul de piine primeai un turtou.

Cîteva ore din noapte eram mutat în camera neagră (o cameră cu un pat de fier cu bare), fără nimic altceva, sub care era o baltă de apă care făcea pereții plini de mușcag și igrasie. Dimineața se repeta programul de

carceră. Aici era responsabil un gardian de omenie care, în secret, mi-a dat o pătură pentru cele cîteva ore de noapte și m-a atenționat să nu vorbesc cu cei ce mă provoacă din carcerele vecine. Acestui om îi port o frumoasă imagine, probabil că era o excepție ținînd de educație și caracter. Imi amintesc că se numea Zahan... După efectuarea pedepsei, am fost mutat în altă celulă, unde am rămas aproape trei luni. Celula era plasată deasupra așazisei secții de tuberculoși (victime ale muncii forțate și ale condițiilor inumane). Toată perioada cît am stat acolo am fost obsedați de pericolul contaminării posibile, avînd în vedere starea organismului meu slăbit care nu se mai putea apăra natural, și alimentația foarte săracă constînd în exclusivitate și fără excepție din varză fiartă în apă.

(continuare în pag. a III-a)

Decebal TEODOSIU



Imaginile au fost surprinse la depozitul de medicamente al Spitalului Județean Sibiu, unde, începînd cu 28 decembrie 1989, au sosit primele ajutoare. De atunci, aici au sosit zeci de tone de medicamente și materiale sanitare din R.F.G., Belgia, Olanda, Ungaria, Norvegia, Italia, Franța. S-a depus, în tot acest timp, o imensă muncă de sortare și eliberare a medicamentelor pentru spitalele din Sibiu și din împrejurimi. Totodată, au fost onorate rețete de medicamente care nu s-au găsit în alte unități ce deserveșc bolnavi din ambulator. Menționăm că sînt medicamente diverse, pentru o bună parte de afecțiuni, mai puțin cele citostatice și tuberculostatice. Aceste medicamente se eliberează și de către Farmacia nr. 23, pentru Policlinica 1 și de Farmacia 123, pentru Policlinica 2. Pentru viitor, se preconizează crearea unui depozit de medicamente în Sibiu pentru tot sudul Transilvaniei.

Foto: Fred NUSS

Grevă de avertisment

Ieri dimineață ne-au vizitat la redacție d-nii Radu Marinescu, responsabil, și Iohan Schuff, lucrător, de la Unitatea nr. 31 auto-sifoane a Cooperativei "Igiene" Sibiu. Înainte de a reproduce declarația făcută, ne-au rugat să precizăm că, fiind singura unitate de acest fel din județ, avind o clientelă deja tradițională, dorința dumnearilor este de a servi cât mai bine clienții. Inșă, în ultimul timp se confruntă cu o serie de probleme pe care conducerea cooperativei întârzie să le rezolve.

"Ca urmare a faptului că din iulie 1989 s-a redus norma de la 17 gr. la 11 gr. bioxid de carbon per capsulă, am fost puși în situația să plătim din buzunar, o dată 600 lei în cursul anului 1989, iar acum, în urma inventarului din luna martie, am avut deficit de cca 400 kg bioxid, care, de asemenea, ni se impută. Aceasta, deoarece la normare nu s-a ținut cont de pierderile tehnologice, ca și de faptul că mașina este veche de peste 20 de ani. Menționăm că noi am primit o normă de 17 gr/capsulă și de la "Electrometal" Timișoara, fabrica producătoare a utilajului.

Intrucât, în ziua de 5 aprilie a.c. cooperativa a vrut să se facă o nouă normare, încercându-se rentabilizarea unității printr-o nouă reducere a consumului — de ce pe spatele nostru? — am declarat o grevă de avertisment pînă în 14.04.1990, prin care cerem conducerii cooperativei noastre: revenirea la norma stabilită de fabrică și rentabilizarea unității prin reasezarea prețului. Precizăm că nu solicităm creșteri de salarii, deși de la reducerea normei nu ne-am mai asigurat salariile, chiar în condițiile depășirii planului".

Iată, că nu numai oamenii trebuie să ia drumul exilului, ci și păpușile. Surghiunul lor provoacă nemulțumiri nu atât copiilor, cât, mai ales, negustorilor. Adică, gestionarilor din raioanele de jucării și turiștilor cărora noua stare de fapt, o dată cu libertatea de călătorie, le-a dat și ideea pricopsirii cu ajutorul păpușilor.

Sosite din import sau de la „Arădeanca”, gingașele păpuși au devenit peste noapte atracția amatorilor de valută și blugi. Atracție alimentată de dragostea fără margini a turcilor pentru păpuși. Pentru păpușile blonde, mici, moi și ieftine, cu prețuri între 75—150 lei. Așa se face că, în timp ce păpușile Nicoleta, Despina, Liliana, Mirabela, Lorena, Simona I și Simona II zimbesc copiilor din vitrinele și rafturile raioanelor de jucării, mărind de la o lună la alta stocurile supranormative, păpușile Baby, Ariana, Gabriela, Ancuța, Maria, Luiza, Dumitrița iau drumul exilului spre Cornul de Aur, înghesuite prin valize și portbagaje. Se vind cu 3—4—5 dolari bucata, preț la care (tot în Turcia) se poate cumpăra o pereche de blugi, pe care negustorii de păpuși îi vind apoi în Talciocul din Obor cu 1800—2000 lei.

În ciuda faptului că drumul Sibiu — Istanbul totalizează 1100 km, căi putere ai Daciilor sibiene îi străbat „la pas” în fiecare săptămână, generând suspiciuni între șefii de magazine și de depozit pe care-i obligă să promoveze încă „echitatea socialistă” în repartizarea păpușilor către magazinele I.C.S.M.I., C.L.D.C. și U.J.E.COOP. Știrile de ultimă oră spun că vameșii turci nu mai sînt dispuși să închidă ochii la vâzul păpușilor care vor să-și stabilească domiciliul în Turcia. Oricum, noi vrem să lămurim pretextul acestor însemnări, prilejuate de o sesizare făcută de doamna Maria Tănase, șefa raionului jucării de la magazinul „Materna”, din cartierul V. Aaron,

la care au aderat și gestionarele raioanelor de jucării de la magazinele „Dumbrava” (Doina Datcu) și „Bucuria copiilor” (Gabriela Axente).

Se repropoază că șefa Depozitului de jucării aparținînd de I.C.R.M., doamna Marilena Vrinceanu, repartizează marfa deficitară după preferințe; că nu rezolvă defectele (exemplul mingilor care sînt în termen de garanție); că oamenii care lucrează în depozit nu au voie să spună nimic despre marfa

Să vezi și să nu crezi!

Exilul păpușilor

care intră sau despre cea care iese din depozit; că în data de 26 februarie, deși a fost zi de comandă, doamna Tănase Maria a fost refuzată pe motiv că nu sînt păpuși mici, în timp ce un cetățean cu mașina I-SB-4104 a încărcat peste 30 de astfel de păpuși; că la magazinul „Bucuria copiilor” au fost livrate baloane cu o diferență de 300 bucăți, însinuindu-se că, de fapt, această lipsă este un furt care se practică în cadrul depozitului prin forțarea unui inel de sigiliu. Din discuțiile noastre avute cu Maria Turcinschi, director comercial la I.C.R.M., Marilena Vrinceanu, șefa depozitului și lucrătoarele Antoaneta Jurcă, Floarea Gheorghe, Adela Stoica, Gabriela Buzilă și Regina Drotler am reținut următoarele: • nemulțumiri au fost și înainte între aceste magazine ale I.C.S.M.I. și depozitul nostru • considerăm că ele pot fi înlăturate prin comunicarea de către conducerea

I.C.S.M.I. a coeficienților de repartizare pe fiecare magazin pentru produse deficitare • toate lucrătoarele au ținut să sublinieze că relațiile dintre ele sînt bune și foarte bune • la fel stau lucrurile și în ce privește raportul cu șefa depozitului Marilena Vrinceanu, care este, e drept, cam autoritară • în privința „furtului” de baloane, acesta nu poate fi pus pe seama oamenilor din depozit și cu atât mai puțin la doamna M. Vrinceanu • cazul concret de la „Bucuria copiilor” unde din 20843 baloane au lipsit 143 și nu 300 — n.n.) este justificat de Antoaneta Jurcă (care se ocupă direct de import), ca o vină care îi aparține • oricît am încercat să scoatem un balon din pungă sigilată nu am reușit • este adevărat, anul trecut s-a practicat repartizarea unui trans în-treg la un singur magazin pe motiv că aceste transuri seoseau la sfîrșitul lumii, obligînd la un astfel de procedeu pentru realizarea planului • problema refuzurilor se rezolvă direct cu furnizorii, dar aceștia nu acceptă refuzul decît la fiecare lot în parte • magazinul „Dumbrava” preluînd mingile de la depozitul „Sport” a vrut să le schimbe în cadrul loturilor livrate de depozitul nostru • lotul păpușilor din 26 februarie a fost repartizat la C.L.D.C. și Dumbrăveni urmînd ca lotul următor (cel sosit în 12 martie) să fie repartizat magazinelor de la I.C.S.M.I.

Comparînd cifrele intrărilor în depozit cu cele ale repartițiilor pentru magazinele I.C.S.M.I. pe primele 2 luni ale anului 1990 rezultă că și pe sortimente coeficienții păpușilor livrate corespunde cu cel stabilit prin contract.

Așadar, exilul păpușilor a reușit să tulbure nu numai sîmțul și buna dispoziție a copiilor noștri, ci și bunele relații ale comerțului sibiian.

Ioan VIDRIGHIN

Semnal Cioban în... Sub arini



Ecologiștii, prin domnul Dan Gurău, ne semnalează faptul că, de mai multă vreme, în parcul Sub arini pasc în voie oi și capre al căror baci este „ciobanul Tică” (în imagine). Acesta, apropo de zicala că ochiul stăpînului îngrășă via, proptit în tradiționala bită, își privește cu drag turma risipită printre copaci. În vreme ce caprele... defilează în șir indian pe una dintre aleile asfaltate.

Domnii de la E.G.C.L. ce părere au? Sau poate chiar dumnearul au închiriat parcul ciobanului. (Nu ne-am mira, în acest caz, ca într-o dimineață să vedem oi și-n parcul Astra).

De ce se refuză eliberarea unui certificat de deces?

În cuvinte simple, scrise fără pic de patimă, dar ascunzînd de fapt o mare durere prelungită de nepăsarea și indiferența unora (care, prin activitatea lor, sînt chemați anume să vină în întîmpinarea și rezolvarea cerințelor și solicitărilor cetățenilor) doamna Maria Crișan ne trimite un disperat semnal S.O.S.: la ce organe să mă adresez pentru a-mi fi eliberat certificatul de deces al soțului meu, Crișan Ioan Sorin?

Pînă la acest alarmant semn de întrebare ținem să precizăm că, imediat ce a fost anunțată de serviciul pașapoarte al județului Sibiu (în 11 mai 1985) că soțul ei a fost împușcat în timp ce încerca să treacă granița Bulgariei în Grecia, doamna Maria Crișan s-a adresat primarului orașului Sibiu și consiliului popular municipal pentru a intra în posesia unui certificat de deces și a drepturilor ce decurg de aici. Dar a fost refuzată. A scris la București, s-a adresat diferitelor ziare din Capitală, a intentat la Judecătoria Sibiu chiar și un proces

de divorț, dar nimeni nu a ajutat-o, nu a înțeles-o și nu i-a facilitat eliberarea certificatului de deces pentru soțul ei nici pînă azi. Are o fetiță pe clasa I, locuiește într-o garsonieră insalubră, la etajul IV și este mîhnită că recent, încercînd să deponă (la serviciul administrativ de la I.P.A.S., unde lucrează) o cerere pentru repartizarea unei locuințe cu un confort cît de cît uman, a fost respinsă categoric. Este dispusă să aștepte oricît, numai să i se promită și ei un ajutor.

Iată, așadar, un om căruia refuzul absurd al semenilor i-a mutilat pînă și durerea, i-a ucis orice speranță, i-a răpit un drept fundamental. Sperăm și rugăm primăria municipiului Sibiu să facă neîntîrziat dreptate cetățenei Maria Crișan, domiciliată în Sibiu, str. Sibiului nr. 7, scara B, etaj IV, apartament 40, solicitînd în mod oficial autorităților bulgare eliberarea certificatului de deces pentru soțul ei.

I. V.

Drama deportaților

La începutul anului 1945, Günther Bartmus (domiciliat acum în Sibiu, str. Reforma Agrară 4) a fost luat de acasă, la nici 20 de ani și trimis, pentru „reconstrucția țării”, în... U.R.S.S. După aproape 2 ani de muncă grea și viață de lagăr s-a îmbolnăvit și a fost trimis spre casă. Pe considerentul că este „neamț” a ajuns însă la Frankfurt pe Oder, în zona de ocupație sovietică. A fost plimbat dintr-un lagăr într-altul, primind de fiecare dată cite o adeverință de „staționare”. În toamna lui '47 i-a sosit de acasă înștiințare că a primit ordin de chemare la încorporare. A venit pe cont propriu acasă și a făcut 2 ani de armată, pînă la 1 aprilie 1950. La completarea cărții de muncă a avut surpriza să constate că nu i se socotesc cei 3 ani, 1947—1950, fiindcă a stat un an în lagăr în Germania și nu a plecat din serviciu în armată (nici nu se putea așa ceva). Dorește să fie ajutat să i se recunoască cei 3 ani vechime. Credem că o merită, dacă nu în spiritul nu știm cărui articol de lege, în cel al omeniei.

Am fost tentați să expediem această scrisoare la un „dialog cetățenesc” și n-am făcut-o pe motiv că ne-am amintit de un alt deportat care... dar mai bine să povestim cazul.

Subiectul acestei întîmplări, fiind tot „neamț”, adică sas dintr-un sat al județului nostru, a ajuns nu acasă ci tot în Germania, devenind vrînd-nevrînd cetățean al R.D.G. A lăsat în țară mama și sora. Dorul de familie și meleagurile natale îl măcinau. Cu ocazia unei vizite în țară n-a mai putut răbda și s-a dus la organele în drept cerînd repatrierea. I s-a spus că așa ceva nu se poate, că între două țări socialiste... A insistat să i se spună dacă nu există totuși vreo soluție la cazul său. Răspunsul poate figura într-o antologie a absurdului ceaușist: „Fugi dumnea-ta din R.D.G. în R.F.G., și ca cetățean al acestei țări te poți repatria oriunde”.

Absurdului războiului i s-a adăugat absurdul consecințelor sale, un regim care, în numele omeniei, și-a bătut joc de om. (I. Sorescu).

Cum și în ce condiții se acordă pensii țăranilor?

(urmăre din pag. 1)

și indemnizațiile pentru copiii membrilor cooperatori, respectiv pentru primul copil, de la 100 lei la 300 lei lunar; pentru al doilea copil, de la 100 lei la 350 lei lunar; pentru al treilea copil de la 200 lei la 430 lei lunar; iar pentru al patrulea copil și următorii de la 300 lei la 530 lei lunar.

Aceste indemnizații se acordă numai copiilor de cooperatori care nu sînt îndreptățiți la alocația de stat pentru copii, cu condiția ca unul dintre părinți să realizeze lunar volumul de muncă stabilit de adunarea generală a cooperativei.

Precizăm faptul că Proiectul de lege la care v-ați referit nu este un act normativ și, ca urmare, drepturile de asigurări sociale vor fi acordate în continuare potrivit prevederilor Legii nr. 4/1977, coroborate cu Decretul-Lege nr. 53/1990. În consecință, vechimea minimă care dă dreptul la pensie este de cel puțin 10 ani prestați în cooperativa agricolă, iar vîrsta de pensionare este de 65 ani pentru bărbați și 60 de ani pentru femei. Pensia (cuantumul acesteia) se va calcula în raport cu numărul anilor de vechime în muncă în unitatea agricolă cooperatistă. În

vederea stimulării și cointerării lucrătorilor din zootehnie, cît și pentru stabilizarea forței de muncă în acest sector, noile reglementări prevăd posibilitatea încadrării cooperativilor cu contracte de muncă (art. 7 din Decretul-Lege nr. 43/1990) considerîndu-se vechimea în muncă pentru stabilirea pensiilor în cadrul asigurărilor de stat. Lucrătorii cărora li se vor încheia aceste contracte de muncă vor putea beneficia de alocația de stat pentru copii, care este superioară indemnizației acordate pentru copiii cooperativilor.

De asemenea, a fost abrogat art. 7 din Legea nr. 4/1977 care stabilea plata drepturilor de asigurări sociale în proporție de numai 80 la sută din sumele convenite cooperativilor prin decizia de pensii, astfel încît începînd cu luna februarie aceste drepturi se plătesc integral.

— În ce condiții țăranii din zona necooperativizată pot beneficia de dreptul la pensie de limită de vîrstă, pensie pentru pierderea totală sau în cea mai mare parte a capacității de muncă, cît și de urmaș?

— Pensia integrală pentru limită de vîrstă se acordă pe tot timpul vieții bărbaților care au împlinit vîrsta de 65

de ani și femeilor care au împlinit vîrsta de 60 de ani și au depus trimestrial contribuția personală de 40 de lei lunar, livrînd în același timp produse agroalimentare la fondul de stat o perioadă de cel puțin 30 de ani bărbații și 25 de ani femeile.

Durata minimă de contribuție care dă dreptul la pensie pentru limită de vîrstă este de minimum 10 ani. Și această categorie de pensionari, ca și cei ai cooperativelor agricole, beneficiază pe timpul internării în spital de întreținere și medicamente gratuite.

— Sîntem informați că în viitorul apropiat vor apărea noi reglementări cu privire la drepturile de pensie pentru această categorie de țăranii cu gospodărie individuală. Ce sfaturi le dați?

— Recomandăm comisiilor de asigurări sociale și pensii de pe lîngă primăriile din zonele necooperativizate să sprijine cetățenii care au vîrsta de peste 18 ani și desfășoară activități agricole în cadrul gospodăriei proprii, în vederea înscrierii acestora în sistemul de asigurări sociale și pensii instituit de Legea nr. 5/1977, pentru a putea beneficia de avantajele ce vor decurge din noile reglementări.

10,00
10,15
10,30
10,45
11,00
11,15
11,30
11,45
12,00
12,15
12,30
12,45
13,00
13,15
13,30
13,45
14,00
14,15
14,30
14,45
15,00
15,15
15,30
15,45
16,00
16,15
16,30
16,45
17,00
17,15
17,30
17,45
18,00
18,15
18,30
18,45
19,00
19,15
19,30
19,45
20,00
20,15
20,30
20,45
21,00
21,15
21,30
21,45
22,00
22,15
22,30
22,45
23,00
23,15
23,30
23,45
24,00

TRIBUNA - sondaj de opinie

Tineretul și societatea

Tineretul a fost în primele rânduri ale Revoluției din decembrie. Firesc, 69,6 la sută dintre participanții la sondaj apreciază că tineretul va trebui să joace un rol mai activ în întreaga viață socială și, cu precădere, în cadrul structurilor de conducere. Această afirmație este susținută de subiecți care fac parte din grupele de vârstă „până la 20 ani”, 21-30 ani, 31-40 ani și „peste 60 ani”. Este interesant că din totalul celor care nu cred că tineretul trebuie să joace un rol mai activ în viața socială, cifrele cele mai semnificative le dau grupele de vârstă 41-50 ani și 51-60 ani. De altfel, 13,3 la sută din subiecții investigați răspund cu varianta „nu”, iar 6,1 la sută cu varianta „nu-mi dau seama”.

68,4 la sută dintre subiecți consideră că în ciuda modelelor tradiționale, tinerii își vor manifesta mai pregnant independența față de părinți. Această idee este susținută în primul rând de intelectuali, de subiecți din grupele de vârstă 31-40 ani, 41-50 ani și „peste 60 ani”, precum și de un procent semnificativ al femeilor participante la sondaj. Din totalul celor care nu cred că tinerii vor deveni mai independenți față de părinți (17,8 la sută), remarcăm categoriile socio-profesionale de muncitori, maeștri, tehnicieni, funcționari și

„alte categorii”. 40,8 la sută dintre subiecți prevăd o adâncire a conflictului dintre generații, în timp ce 34,1 la sută consideră că așa ceva nu se va întâmpla. Pe sexe, părerile sînt împărțite: femeile afirmă că, în general, conflictul dintre generații se va adînci, în timp ce bărbații nu sînt de acord.

Într-o societate competitivă, intelectualii vor juca un rol tot mai important? 88,4 la sută din totalul celor care au luat parte la sondaj apreciază drept hotărîtor aportul intelectualilor la reconstrucția noii societăți românești. Cifrele cu gradul cel mai înalt de semnificație vizînd această idee sînt oferite de elevi, studenți și... intelectuali. 6,8 la sută nu consideră hotărîtor aportul intelectualilor, iar 4,0 la sută răspund cu varianta „nu-mi dau seama”.

Sociolog

N.R. Punem aici punct concluziilor primului nostru „sondaj de opinie”. Desigur, datele obținute de la cei 864 subiecți care au binevoit să ne răspundă ne-ar fi permis comentarii cu mult mai ample. Am selecționat însă pentru cititori doar pe cele de larg interes. În curînd, ziarul nostru își propune să lanseze un nou sondaj, pe o temă de strictă actualitate, la care vă solicităm din nou colaborarea.

Campania electorală văzută din București

Prin această nouă rubrică, vom încerca să-i aducem pe cititorii noștri cit mai aproape de ceea ce se întîmplă și se gîndește în Capitală, precum și în alte zone ale țării, în această perioadă premergătoare alegerilor.

Ne va ajuta în acest sens colegul nostru de breaslă VIRGIL SIMION, publicist-comentator la ziarul România liberă.

Ce nu s-a transmis duminică pe micul ecran

În drumul lor din Piața Unirii spre Piața Victoriei, miile de participanți la manifestațiile ce au avut loc duminică, 1 aprilie, în Capitală, s-au oprit în fața sediului Partidului Național Liberal, unde au scandat minute în șir: „Cîmpeanu, Cîmpeanu, Cîmpeanu!”, pînă ce liderul liberal a ieșit pentru a se adresa mulțimii. În acest moment, bulevardul Bălcescu a fost inundat de țipete de delir pe care ne-am obișnuit să le auzim doar la concertele de muzică rock.

Renunțînd temporar la una din lozincile cele mai frecvent strigate pînă atunci („Jos Iliescu!”), manifestații au scandat alte cîteva minute „Cîmpeanu - președinte!” În acest timp, în fața sediului guvernului din Piața Victoriei, unde a fost „anunțată” sosirea manifestațiilor, se precipitau pregătirile de „primire”: cordonul de militari a fost dublat de un cordon de poliști, iar TAB-urile au fost rînduite „bară la bară” chiar în fața scîrilor de intrare în sediu. Măsurile aștep-

tate după incidentele din 18 februarie; dar care s-au dovedit a fi de prisos duminică, întrucît demonstrația s-a desfășurat pașnic.

Sibiienii și timișorenii - opțiuni electorale inverse

Cititorii „Tribunei” au luat deja cunoștință de opțiunile electorale ale alegătorilor exprimate într-un sondaj de opinie. Le reamintim: pentru F.S.N. - 46 la sută; P.N.L. - 19,9 la sută; P.N.T.-c.d. - 10,9 la sută; ecologiștii - 10,6 la sută etc. Sinteți, desigur, curioși să aflați ce gîndesc și doresc oamenii din alte zone ale țării. Un sondaj efectuat cam în aceeași perioadă la Timișoara, indică opțiuni foarte diferite, cel puțin în ceea ce privește primele două partide: pentru P.N.L. - 25,4 la sută; F.S.N. - 14,4 la sută; P.N.T.-c.d. - 10,3 la sută; P.S.D. - 7,4 la sută; ecologiștii - 7,3 la sută.

Comune ambelor sondaje sînt: poziția țărăniștilor, slaba aderență a acestora în rîndul tineretului, marea aderență a P.N.L. în rîndul tinerilor și intelectualilor.

INFORMAȚII

Expoziție cu vînzare

Ligia Crișan prezintă ikebana și aranjamente florale europene, într-o expoziție cu vînzare. Vernisajul, vineri, 6 aprilie a.c., ora 17, în holul „redacției ziarului „Tribuna”. Expune și Emanoil Drăghici Bărdaș - pictură.

Convocare

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională al municipiului Sibiu face cunoscut membrilor săi că luni, 9 aprilie 1990, ora 15,00, va avea loc la sediul, sala 100, cea de-a IV-a sesiune a acestui organism, cu următoarea ordine de zi:

1. Situația economică din municipiul Sibiu la 9 aprilie 1990.

Se va analiza situația concretă din domeniile industriei constructoare de mașini, transport local, sănătate și învățămînt cu informări prezentate de conducerea întreprinderilor „Balanta”, I.J.T.L., Direcția Sanitară, Inspectoratul școlar județean.

2. Situația încadrării și utilizării forței de muncă precum și aspectele sociale din municipiul Sibiu (informare ce se va prezenta de către Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale).

Materialele pot fi studiate la secretariat începînd cu data de vineri, 6 aprilie a.c.

Spectacol extraordinar

Azi, 6 aprilie 1990, de la ora 19,30 la Casa de Cultură a Sindicatelor, va avea loc un spectacol extraordinar de umor și muzică susținut de cunoscuta brigadă „BUM”, de la Institutul politehnic Cluj-Napoca. Biletele se pot procura de la Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu.

Apel

Marți, 3 aprilie, la ora 9,30, la Agenția O.J.T. din Sibiu s-a format o coadă cum nu s-a mai văzut cam de multor în urbea noastră. Cauza? Se făceau înscrieri pentru obținerea de valută. După cum ne-am putut da seama la fața locului, operațiunea decurgea extrem de anevoios, datorită nerăbdării și chiar indiscipliniei multor solicitanți care, prin atitudinea lor, îngreunau mult respectivul operațiunii. D-l Mircea Trifan, șeful agenției, face un apel călduros la toți cetățenii interesați să intre în posesia valutei să dovedească răbdare, înțelegere și disciplină.

„Amicii munților” anunță

● În ziua de 8 aprilie a.c., la ora 9 se pornește în drumeție la Rășinari; cu tramvaiul pînă în comună, apoi pe Valea Căselor și Valea Muntelui.

Întîlnirea la stația de tramvai. Drumeția este organizată de doamna Anna Bruckner.

● Tot în ziua de 8 aprilie a.c., cu trenul de 7,40 se merge la Rîu Vadului și apoi se urcă, pe jos, Dealul lui Vlad și Stîna Coarnic. Întoarcerea la Sibiu se va face cu trenul, la ora 20. Este considerată o drumeție grea. Întîlnirea în stația C.F.R. Sibiu, ora 7,30. Organizator Szabo Alexandru.

SESIUNEA C. J. P. U. N. Între discuții și... hotărîri

Pînă la ultimul punct - „Diverse” - de pe ordinea de zi, sesiunea de luni, 2 aprilie a.c., a C.J.P.U.N. ne-a dovedit că, problemele pot fi discutate serios și cu simț de răspundere. Dar, oare, numai la atît trebuie să se limiteze rostul și rolul acestui consiliu? Și iată că problema este pusă, de această dată foarte tranșant, de d-l Gavril Dejeu (P.N.T.-c.d.). „Noi trebuie să lucrăm prin hotărîri. Dar nu ne prea regăsim prin problemele rezolvate. Noi nu sîntem for de discuții, ci de luat hotărîri. Între sesiuni funcționează biroul executiv, care ia hotărîri importante. Noi nu le știm. Trebuie ca acestea să fie supuse aprobării noastre; în orice situație biroul să informeze și să supună aprobării consiliului hotărîrile luate”. Cele de mai sus ne-au amintit și de o intervenție, la o precedentă sesiune, a

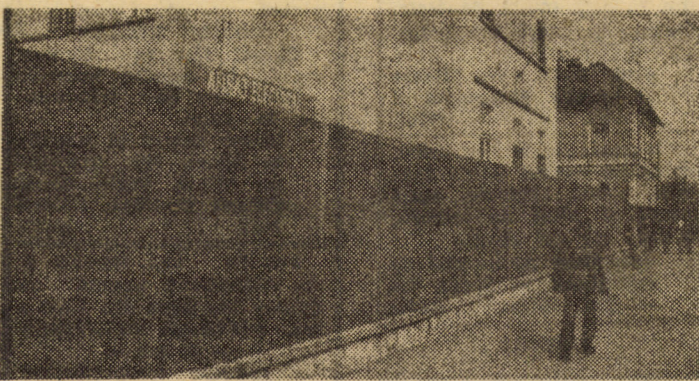
primarului județului, care declara că „are o misiune ușoară”.

Un alt aspect ce ne-a atras atenția, a fost tonul... infierbîntat al unor interpellări. Iar tema a constituit-o o adresă din partea F.S.N. trimisă prin întreprin-

deri, semnată ing. Ghiță Aurelian și însoțită de o listă de adeziuni. Interpelarea a făcut-o d-l N. Bogdan de la Partidul Liber-Democrat, care l-a întrebant pe d-l Ghiță cine „i-a dat indicația de a distribui tabele de adeziuni în întreprinderi”, încălcîndu-

se astfel legea. A urmat un răspuns cam ambiguu și nu tocmai... ortodox, ceea ce a făcut și pe reprezentanții altor partide să protesteze. Chiar s-a avansat ideea că, dacă metoda este permisă F.S.N., atunci să se ia o hotărîre ca toate partidele să poată trimite liste de adeziuni (e mai simplu, nu?). Dar, așa ceva nu se poate pune în discuție întrucît contravine legii, care nu admite activități politice în întreprinderi. Atunci s-a propus să se adreseze un protest colectiv împotriva măsurii întreprinse, în numele F.S.N., de către d-l Ghiță. S-a acceptat, pînă la urmă, explicația d-lui Trifu că a fost un demers personal al d-lui Ghiță, iar F.S.N. va lămurii în presă poziția sa față de această problemă (Ceea ce s-a și întîmplat în ziarul „Dîmineața” din 3 aprilie a.c.).

Nicolae ACHIM



„Afișajul electoral” (str. Bilea, lingă Policlinica veche) este gata. Pe cînd vom vedea și... afișele partidelor?

(urmăre din pag. 1)

Am fost din nou transferat la Jilava pentru rejudecare, în urma recursului admis, cînd pedeapsa mi s-a redus la 4 ani. Acolo am rămas circa 8 luni, suportînd iarna grea a anului 1953.

Relatez un episod impresionant în care un tînăr student a învățat în detenție să croșeteze, improvîzînd andreele din lemn și deșirînd păturile, pentru a scoate fire din care apoi mi-a croșetat un pulover, eu fiind dintre cei mai dezbrăcați. Dar nu m-am putut folosi de el decît pînă la prima percheziție, cînd mi-a fost confiscat, recunoscîndu-se materia primă. Sînt și acum mișcat de gestul și priceperea aceluia om care a încercat să mă ajute...

Spre toamnă am fost transferat la colonia de muncă Baia Sprie. Se muncea în subteran în condiții foarte grele, la extragerea minerului de neferoase, la temperatura de peste 30°C. Ținuta era în chiloți și opinii prin care intra apa acidulată care-ți ardea în mod deosebit epiderma dintre degete. Galerile erau prost aerisite și pericolul de accidente te păștea la orice pas. Ni se impunea o normă care, neputînd

fi îndeplinită, erai ținut la carceră în timpul tău liber. Comportarea milițienilor era neomenoasă, fapt ce ne-a determinat ca, în primăvara anului 1955, să intrăm în greva foamei. Pentru reprimirea acesteia au recurs la cele mai brutale acțiuni: izolare, carceră, bătaie, lanțuri la picioare. Ne-au promis că ni se vor rezolva cererile (scri-

nici luau lecții de armonie. Temele se rezolvau pe hîrtie de la sacii de ciment care de obicei se găseau la lucrările de consolidare din mină, iar drept creion, cu oarecare dificultate, se mai găsea o bucățică de mină de creion prinsă între două bețișoare și legate apoi cu ață. Eu fiind pasionat de muzica simfonică, pregăteam dife-

rînd că acum-acum vin americanii. Nu știam subtilitatea tratatului de la Yalta, conform căruia Europa era împărțită în zone de influență și noi eram sortiți să suferim dominația din răsărit a stalinismului cu toate privațiunile ce decurgeau din această situație...

Vreau să fac precizarea că, din momentul arestării mele și pînă la eliberare, familia mea nu a știut nimic despre mine, deși a făcut demersuri în toate direcțiile. N-am aflat nici măcar dacă trăiesc sau sînt mort și eu, de asemenea, n-am avut posibilitatea să le dau vreun semn sau să primesc vreo veste. Nu mai vorbesc de pachete, vorbitor. În situația aceasta erau toți deținuții politici.

...N-am sperat vreodată că voi îndrăzni să aștern pe hîrtie imaginea acesteia de coșmar care m-au urmărit o viață întreagă, care mi-au schimbat destinul, m-au marcat ca persoană în societate, trebuînd să încep viața civilă practicînd munci necalificate, făcînd an de an cîte un pas minuscul ca, pînă la urmă, să mă pensionezez ca tehnician. Acum trăiesc încercînd să mă bucur de aceste zile luminoase și pline de speranțe...

Duminică și de sîrbători se făceau slujbe de către preoții deținuți, dar tot în surdina. Moralul deținuților era totuși bun, cu toții spe-

Viața după gratii

sori, vorbitor, pachete, imbu-nătățire hrană) după ce vom ieși din grevă, dar nu s-au ținut de cuvînt. Singurul suport moral îl constituia unitatea dintre noi. Marea majoritate o constituiau intelectuali cu pedepse grele (cam de la 10 ani în sus). Îmi amintesc că, aproape zilnic, luîndu-ne măsuri de siguranță (plantoane) care să ne atenționeze, țineam conferințe cu teme diferite. Se juca șah cu piese improvizate din pline și săpun. Se făcea muzică - îmi amintesc de studenții de la Conservatorul din Cluj - Borca I. și Rudi (?), de la care cei dor-

rite lucrări pe care le fluieram (în surdina) celor înșeptați de muza Euterpe. În mină, în jurul rostogolelor, se declamau poezii. Îmi reamintesc că, la o percheziție, s-au găsit la un confrate cu care lucram cîteva versuri din Lucafașul scris pe o bucăță de hîrtie. Milițianul a întrebant infuriat ce-s astea: „Niște versuri”, „Și cine le-a scris”? „Eminescu”. „Dar asta la ce rostogol lucrează, la să că pun eu mina pe el...”. Duminică și de sîrbători se făceau slujbe de către preoții deținuți, dar tot în surdina. Moralul deținuților era totuși bun, cu toții spe-

PENTRU O BISERICĂ NAȚIONALĂ

1. Dictatura comunistă din România a avut un efect dezastruos nu numai pentru viața politică și economică a țării, dar și pentru cultura și spiritualitatea românească.

Din cauză că dictaturile precedente celei comuniste au produs o dezmembrare și dezafectare a multor organizații și structuri social-politice din țară, a fost posibil, datorită prezenței trupelor sovietice, ca prin falsuri, teroare și intimidare să se impună țării un guvern comunist. Din acel moment controlul Moscovei asupra României a fost asigurat, iar „dictatura proletariatului” a început să elimine unul câte unul partidele, instituțiile și oamenii politici care le stăteau în cale.

Toată lumea știa ce se întâmplă, „Europa liberă” comenta evenimentele și chiar lăsa să se înțeleagă că oamenii ar trebui să reziste comunismului.

Occidentul stătea de-o parte parcă ar fi fost paralizat, deși în acel timp ar fi avut mijloacele să impună respectarea democrației și libertăților popoarelor din estul Europei. Începuse „războiul rece”, iar moara comunistă continua să macine vieți omenești fără a fi stăvilită.

Țările semnalau „Declarația Drepturilor Omului”, și deveneau membre la Organizația Națiunilor Unite (O.N.U.), promițând să promoveze pacea și cooperarea între națiuni și să respecte Drepturile Omului. Cu fătărnice, comunistii semnalau și ei acele „petece de hirtie”, conținând să încarceze, să schingiuiască și să ucidă pe toți cei care erau „suspecți” sau li se opuneau. Într-un timp scurt, n-au mai fost nici un fel de grupări, instituții sau publicații independente în România.

În golul creat, comunistii au introdus organizațiile și instituțiile lor du-

pă modelul sovietic, conduse de oameni fără școală, fără cultură și fără cel mai elementar simț moral. Singura instituție tradițională care mai rămăsese în picioare a fost biserica. Dar nici aceasta n-a fost lăsată în pace. Impunând un nou patriarh, Iustinian Marina, comunistii au putut controla de la început Biserica Ortodoxă Română, cea mai importantă instituție religioasă din România. Noul patriarh

șei românești și de aceea trebuia distrusă. În plus, mulți dintre preoții și conducătorii acestei biserici erau de formație occidentală, cu studii la Roma și Viena, oameni care luptaseră cu dirzenie pentru ridicarea neamului românesc din Ardeal și pentru Unirea Transilvaniei cu România după primul război mondial. Episcopul Iuliu Hossu, unul din cei 6 episcopi români uniți, fusese acela care la 1 Decem-

tate. Creștinismul ne-a venit de la Roma, dovadă sînt cuvintele legate de credință care sînt toate de origine latină. Vitregia soartei ne-a făcut să fim ocupați și stăpîniți de diferite alte popoare, care ne-au forțat să aparținem la biserica lor. În felul acesta era mai ușor de controlat domnitorul și poporul. Toți istoricii români recunosc originea latină a creștinismului românesc și studiile istorice arată că provincia Dacia din Nordul Dunării era în sfera de influență a culturii latine. Diocezele Daciei aparțineau de prefectura Iliricului, a Imperiului Roman de Apus, împreună cu provinciile limitrofe cu ele, așa cum se hotărîse la Conciliul Ecumenic de la Niceea (325 AD) și Constantinopol (381 AD). Sfîntul Niceta, episcopul Remesianei (366—414 AD), oraș situat undeva în Sudul Dunării, a avut o intensă activitate de evanghelizare și la daco-romani, care, în acel timp, încă mai trăiau în Nordul Dunării, la peste 100 ani de la retragerea administrației romane din Dacia (la 271 AD), așa cum a scris Sf. Paolin din Nola, cu care Niceta a avut relații de prietenie.

Dependența bisericii din Dacia Trăiană de Constantinopol, a fost impusă în secolul IX, pe vremea primului Imperiu Româno-Bulgar. Totuși, în secolul XII, în timpul domniei lui Ionăță-Asan, care după mărturiile istoricilor vremii era valah, a avut loc o reunire a bisericii cu Roma. În acel timp, Imperiul Româno-Bulgar cuprindea și teritoriul din Nordul Dunării.

O dată cu asasinarea lui Ionăță, în 1207, regiunile respective cîd din nou sub controlul Constantinopolului. Mai tîrziu, în biserică s-a introdus limba slavonă, dar cuvintele de origine slavonă nu au putut să le înlocuiască pe cele de origine latină, care au rămas în limbă pînă astăzi.

Chicago
Mircea SABAU

CORESPONDENȚĂ din AMERICA

a urmat directivele care i-au fost trasate de către conducerea comunistă. În anul 1948, la cererea partidului comunist, Biserica Greco-Catolică, cu o veche tradiție în Ardeal, care era unită cu Roma, a fost desființată și toate bisericile și proprietățile ei au fost date Bisericii Ortodoxe. Or, tocmai patriarhul Iustinian a fost unul dintre promotorii activi ai acțiunii de desființare a Bisericii Greco-Catolice.

Mii de preoți, episcopi și mireni au fost închiși, mulți, printre care și toți episcopii uniți, au murit în închisoare pentru că nu au acceptat să renunțe la credința lor.

Din punct de vedere teologic și doctrinar, diferența dintre Biserica Unită sau Greco-Catolică și Biserica Ortodoxă nu este prea mare. Problema principală a fost faptul că Biserica Unită era supusă Romei și prin aceasta independentă de conducerea comunistă, care nu putea numi episcopi și mitropoliți, cum făcea în Biserica Ortodoxă. Biserica Unită era ultimul bastion spiritual al independen-

ției românești și de aceea trebuia distrusă. În plus, mulți dintre preoții și conducătorii acestei biserici erau de formație occidentală, cu studii la Roma și Viena, oameni care luptaseră cu dirzenie pentru ridicarea neamului românesc din Ardeal și pentru Unirea Transilvaniei cu România după primul război mondial. Episcopul Iuliu Hossu, unul din cei 6 episcopi români uniți, fusese acela care la 1 Decem-

brie 1918 citise Proclamația de Unire, care prezenta autodeterminarea românilor ardeleni și adeviziunea lor la România. E foarte semnificativ faptul că decretul de desființare a Bisericii Unite a apărut la 1 Decembrie 1948, ca o insultă la adresa ardelenilor și a Școlii Ardelenice. Aceasta dovedește cînimul și completa desconsiderare a tradiției, culturii și aspirațiilor românești, din partea comunistilor.

Astăzi, cînd în urma Revoluției din Decembrie 1989, Biserica Unită este din nou liberă, e timpul să ne gîndim cu toții la constituirea unei Biserici Naționale care să apere credința, tradițiile și spiritualitatea românească.

Ar fi de dorit ca cele două biserici surori, Biserica Greco-Catolică și Biserica Ortodoxă, să se unească și, împreună, sub oblăduirea Romei, să contribuie la refacerea și reconcilierea țării.

E timpul să privim înapoi la originile creștinismului românesc și la aspirațiile neamului nostru, care a fost întotdeauna pașnic și iubitor de drep-

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut portmoneu cu acte: buletin identitate, livret militar; certificat de înmatriculare; permis conducere, pe numele Dumitru Gheorghe, str. Morilor 47. Aducătorului recompensă. (5892)
- Pierdut foaie matricolă pentru clasele V—VIII nr. 405/14 august 1978, pe numele Luchian Elena. O declar nulă. (5872)

VINZARI-CUMPARARI

- Vind mobilă sufragerie stare foarte bună. Telefon 455 44, după ora 20. (5854)
- Vind apartament 2 camere, str. Răhovei, bloc P 16, etaj 5, telefon 721 82. (5847)
- Vind mobilă sufragerie foarte urgent, preț convenabil, tip vechi. Sibiu, Livezii 45 — Furnisor. (5755)
- Vind Volkswagen 1300 Model 1972, cu accesorii și piese rezervă, telefon 272 21 (15—22). (5593)
- Vind casă cu etaj (duplex), telefon 173 03, după ora 19. (5601)
- Vind Trabant (an fabricație 1987) 22000 km rulați, stare foarte bună. Telefon 431 23 sau 920/4 20 20, după ora 18. (5753)
- Vind urgent ARO 244, simbătă—duminică, orele 9—11, 15—18, str. Linii 15. (5733)
- Vind Dacia 1300; mobilă; haine; obiecte casnice, Sibiu, str. Tordosanu 9. (5644)
- Vind casă liberă, str. Trifoiului 35, lângă autogara Turnișor. (5422)
- Cumpăr casă cu grădină, de preferință cartierele: Trei Stejari, Calea Dumbrăvii sau Selimbăr. Plata parțial în valută, telefon 924/4 26 62 sau 928/138 27. (5709)
- Vind Volvo 244 stare bună de funcționare, telefon 381 23, după ora 16. (5266)
- Vind casă liberă, Sibiu, str. Democrației 37, telefon 347 85, după ora 16. (5858)
- Vind grinzii și caferi, Sibiu, Plevnei nr. 46, telefon 394 19. (5859)
- Vind casă 3 camere mobilate, curte și grădină; amplificator JVC 4x100 W; video Grundig 220 stereo cu televizor color; casete video înregistrate, pe valută, Sibiu, str. Verzării 20. (5863)
- Vind Trabant, stare perfectă, cu piese de schimb, telefon 318 99. (5875)
- Vind ARO 244 motor Braso, cu remorcă. Telefon 614 17. (5876)
- Vind televizor, ceasuri de mîna — Ricoh — Automatic japonez și Atlantic, telefon 134 04. (5889)
- Vind boxe Philips 2x80 Wați, Sibiu, telefon 146 67. (5890)

- Vind căciulă și coadă vulpe polară, ambele noi, telefon 443 95, după ora 16. (5887)
- Vind magnetofon Akai GX 4000, Sibiu, telefon 181 24. (5886)
- Vind tonetă cu instalație de sifon cu sirop, Sibiu, str. Bilela 11. (5893)
- Vind televizor color din R.F.G. Telefoanele 740 74 — 138 09. (5894)
- Vind magnetofon Majak 205 — aproape nou și cap rezervă. Telefon 208 53. (5898)
- Vind calciu Corbiere buvabil (Franța). Telefon 126 26. (5358)

CERERI DE SERVICIU

- Caut persoană îngrijire copil 8 luni, la domiciliu, Hipodrom II, Sibiu, telefon 245 94. (5582)
- Bărbat, caută femeie, pînă la 45 ani, pentru menaj. Adresați casa postală nr. 268, Sibiu. (5865)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

- Schimb garsonieră confort I, cu asemănător sau cameră și bucatărie, zonă centrală, telefon 112 49. (5895)
- Cedez apartament 2 camere, Hipodrom. Dorosc 2 locuințe la adrese diferite, central, telefon 741 02, (17—19). (5900)

DIVERSE

- Transport persoane în R.F.G. Telefon 271 09, orele 18—20. (5697)
- Asociația Micilor Meseriași din județul Sibiu face cunoscut membrilor săi că, pentru obținerea de materiale necesare, cei interesați se pot prezenta în zilele de luni și joi, între orele 8,00—12,00, la sediul Asociației. (5671)
- Colectivul Ajutor Reciproc Decese — Tâlmăciu Sibiu invită membrii săi la adunarea generală în ziua de 22 aprilie 1990, ora 14,00, în sala Primăriei Tâlmăciu. Comitetul (5451)
- Intrucit anunțul de înțerea sedinței Asociației Pacea pe data de 8 aprilie 1990, din „Vocea Mediașului” nr. 7/4 aprilie 1990 a fost dat de simpli membri și nu de organele competente, îl declarăm nul. (5866)

ANIVERSARI

- Cu ocazia pensionării dorim dragului nostru NICOLAE VERZESCU viață lungă și fericită alături de cei dragi. Soția și copiii (5850)
- Cu prilejul împlinirii a 14 primăveri, puului meu drag DANIEL, cele mai frumoase flori, bucurii, împlinirea tuturor dorințelor și succes în viitor pe drumul vieții. Cu drag, mama (5864)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 60 ani și a pensionării dragului nostru tată și bunic CONSTANTIN BUJAC îi dorim multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!”.

Dorin, Dolfi, Marietta, Manfred și Jürgen (5324)

Cu ocazia pensionării, urăm dragului nostru tată și bunic, IOAN DAVID, din Arvig, multă sănătate, fericire și viață lungă lângă cei dragi.

Fiul Nelu, nora Mioara și nepoții Margareta și Daniel (5568)

Cu ocazia pensionării, urăm colegului nostru IOAN DAVID, multă sănătate, viață lungă și plină de bucurii, alături de cei dragi.

Colectivul Atelierului de întreținere — Secția 710 — I.M. Mirșa (5871)

DECESE

Cu adîncă durere, anunțăm încetarea din viață a dragului nostru soț, tată, socru și bunic

† PAVEL BĂRBAT — 64 ani —

Înmormîntarea — simbătă, 7 aprilie, ora 11. Plecarea din strada 1 Mai 23. Îl vom păstra mereu în amintire.

Soția Victoria, copiii Codruța și Călin, nora Marcela, ginerele Silviu și nepoții Silvia, Felicia, Dona și Ciprian

Cu inimile zdrobite de durere, regretăm profund trecerea în eternitate, după o cruntă suferință, a scumpului și inegalabilului nostru soț, tată, socru, bunic

† RADULY KAROLY — 61 ani —

Veți rămîne vesnic în amintirea noastră. Înmormîntarea va avea loc azi, 6 aprilie 1990, ora 11, de la domiciliu — 11 Iunie, bloc 5. (5883)

Cu adîncă durere regretăm încetarea din viață a scumpului nostru fiu și frate

† VASILICA MIHU — 6 ani —

Înmormîntarea — azi, 6 aprilie, ora 13, în Selimbăr. Mama, tata, Neluși și Marian (5853)

S-a stîns din viață cea mai bună mamă din lume

† IUSTINA HILA (născută Fulea)

Înmormîntarea — simbătă, 7 aprilie, ora 12, din Piața Republicii nr. 10, Sibiu.

Copiii, Virginica și Titel Voicu

Regretăm profund dispariția din viață a celui care a fost un bun cumnat și ginere

ROMAN BIRSAN

Chipul său va rămîne vesnic în inimile noastre. Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Mama soacră și familiile Marcu Ilie, Cîmpeanu Mihai, Vasu Aron, Cătană Dumitru, Cătană Ioan (5855)

Familia ing. Boncea și dr. Stăniceanu anunță cu durere încetarea din viață a ing. NICOLAE DIMITRIEV — 76 ani —

Ceremonia înmormîntării la capela Cimitirului Central, vineri, 6 aprilie 1990, ora 10. (5874)

Cu adîncă durere în suflet regretăm neașteptata despărțire de dragul nostru văr

MĂNICA

Sîntem oricînd, alături de familia îndoliată.

Familia Cojocariu Constantin (5880)

Sînt alături de tine, cu sufletul și gîndul, dragă Viorel, în aceste clipe grele cînd te despărți de cel care ți-a dat viață și pe care l-ai iubit foarte mult. Sincere condoleanțe. (5906) Cornel

COMEMORARI

• Pios omagiu și tristă amintire celui care a fost AUREL SUCIU de la al cărui deces se împlinesc 4 ani. Familia (5558)

• Se împlinesc 6 săptămîni de cînd a murit scumpa noastră mamă

LUCRETIA CIONTEA (născută în Spring)

Nu te vom uita niciodată. Soțul, copiii, ginerii și nepoții (5735)

LICEUL INDUSTRIAL NR. 6 SIBIU, str. Oituz nr. 31, ANGAJEAZĂ URGENT: ADMINISTRATOR — 344 —

• Se împlinesc 6 luni de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna dragul nostru soț, tată și bunic

VINTILĂ LAZAR (82 ani) Comemorarea va avea loc simbătă, 7 aprilie, ora 16, la mormînt.

Soția, copiii și nepoții (5783)

• Reamintim cu mare durere că se împlinesc 2 ani de la decesul fiului nostru

ILIE DORCA (11 ani) Comemorarea — duminică, 8 aprilie, la Biserica ortodoxă Loamneș. (5861) Părinții și frații

Tristă și neuitată va rămîne pentru noi ziua de 14 aprilie 1989 cînd moartea nemiloasă a smuls din sinul familiei la numai 40 de ani pe cel ce ne-a fost cel mai drag pe acest pămînt, soțul și tatăl

OCTAVIAN ANTIMIE

Ai plecat din casa noastră fără a spune un cuvînt, ne-ai lăsat un gol în suflet care nu-l va umple nimeni cît trăim pe acest pămînt.

Comemorarea — simbătă, 7 aprilie 1990, ora 16,30, la mormînt.

Soția Anuța, copiii Octavian, Florin și Anca (5860)

Tristețe, singurătate, lacrimi și dor nestins a lăsat în urmă dragul nostru

VICTOR ORZEA

Comemorarea — duminică, 8 aprilie, ora 14, în cimitir. (5867)

Triste vor rămîne zilele de 6 aprilie și 28 decembrie 1984 cînd moartea nemiloasă i-a răpit pe cei mai dragi părinți și bunici ai noștri

EUGENIA și ION MUREȘAN — din Birghiș —

Amintirea lor va rămîne vesnic în sufletele noastre. (5690) Copiii și nepoții

Indurerat omagiu de dor și neuitare iubitelui soț și tată

MATEI CISMĂȘ

la 5 ani de la trecerea în neîntîlnire. Eugenia, fiicele Carmen și Elena (5724)